

yandan, göğüs kanserlerinde normal dokuda bulunmayan transferrin ve transferrin reseptörlerinin bulunması, bu tür dokularda biosentetik aktivitenin arttığını ve hücrelerin yoğun biçimde bölündüğünü göstermesi açısından bu parametreler önem taşımaktadır. İnflamatuar doku hasarlarında, tümör sentezinde ve değişik metabolik bozukluklarda demir bağlayan proteinlerin artması maligniteyi göstermektedir. Meme kanseri hastalarının % 29 kadarında serum transferrin düzeyinin % 10'un üzerinde arttığı bildirilmiştir (4). Bu çalışmada, galaktorenin sitolojik tetkikiyle kistik hastalık tanısı konmuş hastaların serum transferrin düzeylerindeki artışı meme kanseri riskini belirlemesi açısından büyük önem taşımaktadır.

Malignitede ferritin konsantrasyonunun yüksek bulunması, meme kanser dokusunun bu proteini hızlı biçimde sentez ettiğini göstermektedir (6,7). Ferritin miktarındaki bu artışın her zaman tümör gelişme faktörü olarak değerlendirilemeyeceği bildirilmiş fakat dokunun proliferatif durumunun belirlenmesinin ortaya konulmasında yararlı bir parametre olduğu belirtilmiştir (5,7). Ferritinin meme kanseri olan hastaların T-hücrelerinin yüzeyinde bulunması bu proteinin yüksek konsantrasyonlarının meme kanserinin lokal veya sistemik immunoregülasyonu ile ilişkili olduğunu düşündürmektedir (7).

Meme kist sıvısında elektrolit ve demir bağlayan proteinlerin miktarlarının artması meme kanseri riski açısından değerlendirilirken diğer bazı parametreler ile desteklenmesi gerekmektedir. bununla beraber,

demir bağlayan proteinlerin artması ve Na^+/K^+ oranının azalması (özellikle adet gören kadınlarda meme kanseri riski açısından yüksek bir potansiyeli tanımlamaktadır. Bu hastaların titizlikle izlenmelerinin yararlı olacağı kanısındayız.

Bu çalışmada galaktore ile başvuran meme kistlerinin Na/K içeriklerinin ölçülmesinin risk grubuna giren hastaları tanımlamakta yardımcı olabileceği kanısına varılmıştır.

KAYNAKLAR

1. Biagioni S, Mannello F, Stella F, et al. Lactate dehydrogenase isoenzyme patterns and cation levels in human breast gross cyst fluid. *Clin Chim Acta*, 1987; 169:91-8.
2. Boccardo F, Valenti G, Zanardi S, et al. Epidermal growth factor in breast cyst fluid: Relationship with intracystic cation and androgen conjugate content. *Cancer Res*, 1988; 48: 5860-93.
3. Dixon JM, Miller WR, Scott WN, Forrest APM. The morphological basis of human breast cyst populations. *Br J Surg*, 1983; 70:604-6.
4. Lamoureux G, Mandeville R, Poisson R, Legault-Poisson S, Jolicoeur R. Biologic markers and breast cancer. *Cancer*, 1982; 49:502-12.
5. Rossiello R, Carriero MV, Giordano GG. Distribution of ferritin and lactoferrin in breast carcinoma tissue. *J Clin Pathol*. 1984; 37:51-5.
6. Troccoli R, Stella F, Biagioni S, Battistelli S, et al. Ferritin and transferrin levels in human breast cyst fluids: Relationship with intracystic electrolyte concentrations. *Clin Chim Acta*. 1990; 192:1-8.
7. Wienstein RE, Bond BH, Silberberg BK. Tissue ferritin concentration in carcinoma of breast. *Cancer*. 1982; 50:2406-9.

EDİTÖRYEL YORUM

Erkızan ve Gürsu'nun meme kist sıvısında transferrin, ferritin Na/K ve serumda transferrin, ferritin düzeylerini inceleyen çalışmaları belirleyebildiğimiz kadarıyla ülkemizde konusunda yapılan "ilk çalışma" özelliğindedir. Memelik kistik hastalığının kanserle ilişkisini aydınlatmaya yönelik çağdaş yabancı araştırmaların odak noktalarından biri olan kist sıvıları bu çalışma ile ülkemizde de ilk kez ele alınmış olmaktadır.

Meme kist sıvısında ilk katyon ve ferritin ölçümleri 1973'te Fleisher ve ark. tarafından yapılmıştır. Yine aynı yıl Pearlman ve ark'ları kist sıvısında progesteron bağlayan komponenti (bunun sonradan DHEAS olduğu anlaşılmıştır) göstermişlerdir. (1)

Kist sıvısında kanser riskini yansıtan tümör marker belirleme çabaları nerdeyse tüm hormon ve enzimlerin ölçülmesi ile (biz 31 tanesini saptayabildik) sonuçlanmıştır.

Ölçümler üç maddenin (Gross Cystic Disease Fluid Protein-15, DeHydroEpiAndrosteron Sulphate, Epidermal Growth Factor) diğerlerinden daha önemli olabileceğini telkin etmektedir (2).

Ancak katyon oranlarının kisti döşeyen epitelin apokrin / yassı olma tipi ve bu tiplerin kanser oluşumu ile ilişkisini gösteren uzun süreli izlem sonuçları henüz elde edilmiş değildir.

Riskli katyon oranı (Na/K 2'nin altında) veren kistlerin postmenopozal gruba kıyasla premenopozal hastalarda daha sık görüldüğü belirlenmiştir (3).

Gelecekteki çalışmalar meme kist sıvısında saptanan maddelerin veya bunların birbirleriyle olan orantılarının sonradan kanser gelişimiyle ne ölçüde ilişkisi olduğunu araştırmaya yönelik olacaktır.

Doç. Dr. Ragıp Kayar
Editör

KAYNAKLAR

1. Angeli. A, Dogliotti L. (Çev. Yılmaz E): Tüm Yönleriyle Fibrokistik Meme Hastalığı. İstanbul: Orhanlar Matb; 1985: 41.
2. Boccardo F, Valanti G, Zanardi S, etal. Epidermal Growth factor in breast cyst fluid: Relationship with intracystic Cation and androgen conjugate content. Cancer Res. 1988; 48: 5860-3.
3. Troccoli R, Stella F, Biagioni S. etal. Ferritin and transferrin levels in human breast cyst fluids: Relationship with intracystic electrolyte concentrations. Clin Chim Acta. 1990; 192: 1-8.

**Dergimize
ABONE
OLDUNUZ MU ?**

Not: Abone formu
derginin sonundadır.